

[Hans Nielsen.]

jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil nævne de Lande, med hvilke det ærede Medlem da straks — det kan vi godt være paa det rene med — indlader sig i en voldsom Toldkrig; det er: Belgien, Bolivia, Bulgarien, Canada, Chile, Colombia, Tjekkoslovakiet, Den dominikanske Republik, Estland, Finland, De forenede Stater, Frankrig, Grækenland, Italien, Japan, Jugoslavien, Kina, Letland, Liberia, Lithauen, Nederlandene, Persien, Polen, Rumænien, Schweiz, Siam, Sovjetrusland, Spanien, Storbritannien, Syd-Afrika, Tyrkiet, Tyskland, Ungarn, Ægypten og Østrig. Som man ser, indlader det ærede Medlem sig ved en saadan Bestemmelse straks i Krig med den hele Verden med Undtagelse af Norge og Sverige, med hvem vi ikke har nogen Traktat i samme Forstand som med de andre Lande. Jeg tror ikke, at dette Forslag hidtil har vundet Tilslutning nogetsteds; det er imidlertid muligt, at der, naar det ærede Medlem nu faar Ordet og nærmere motiverer, hvorfor det lille Danmark skal rejse sig til denne kolossale Magtudfoldelse over for saa at sige den hele Jordklode, vil blive nogle Tilhængere af Forslaget her i Tinget — men jeg tvivler dog meget stærkt i saa Henseende.

Som allerede sagt foreligger der ikke fra det nedsatte Udvalg noget som helst positivt Bidrag af Betydning til Spørgsmaalets Løsning; der foreligger heller ikke noget Forslag om at ophæve Valutacentralen. Jeg ser derfor ikke, at den højtærede Minister har haft andet at gøre end det, han *har* gjort, nemlig at fremsætte et Forslag, der i alt væsentligt gaar ud paa at forlænge den nugældende Ordning. Jeg skal ikke fortabe mig i Einzeltheder vedrørende de Ændringer, der foreslaas i den bestaaende Tilstand. At det af Rigsdagen nedsatte Udvalg skal have Tavshedspligt, er jo ikke nogen stor Ting; mig bekendt har dette Udvalg i alt væsentligt, tør jeg nok sige, holdt Tand for Tunge med de Oplysninger, det har faaet betroet af Ministeren og Valutakontoret.

Ministerens foreslaar i § 3 indført en Bestemmelse, ifølge hvilken Importens Regulering ikke maa benyttes til at beregne højere Priser end rimeligt for Varer, hvis Indførsel er undergivet Regulering, og Ministeren bemyndiges til at skaffe sig de fornødne Oplysninger til Bedømmelse af Prisforholdene. Det er jo særlig Industriens Udnyttelse af den Begunstigelse, den har faaet ved Valutakontorets Virksomhed, det drejer sig om; og ved de

Undersøgelser, der indtil dette Øjeblik er foretaget, har man ikke med de Midler, man har haft til Raadighed, kunnet konstatere nogen stor og uberettiget Prisstigning. Det er ogsaa min Opfattelse, at man fra Industriens Side i det store og hele holder nogenlunde Justits over for de Elementer, som maaske nok kunde være parat til at udnytte Situationen; men det er nødvendigt, naar den nuværende Tilstand skal opretholdes, at Ministeren er i Besiddelse af lovlig Magt og Myndighed til at gribe ind, for saa vidt det viser sig, at man misbruger de gældende Begunstigelser. Derfor maa jeg meget anbefale den Ændring, Ministeren har foreslaaet.

I den samme Paragraf foreslaas endvidere ændret Bestemmelserne vedrørende den Fordeling, som finder Sted til Importørerne i Forhold til Indførselen i 1931 — altsaa vedrørende de 45 pCt. Ministeren har, ved at skyde Ordet „Varegrupper“ ind i denne Paragraf, tilkendegivet, at de 45 pCt. er at forstaa saaledes, at det er af Varegrupper, der gives Ret til en Indtørsel af 45 pCt., hvorefter Importmængden fordeles paa retfærdig Maade mellem Importørerne.

I § 4 er der indføjet en Bestemmelse, som skal give de forskellige Erhverv Ret til større Indseende med Valutakontorets Arbejde. Om dette nu vil vise sig at være nogen Fordel, har jeg for min Part mine Tvivl om, men for saa vidt som dette raadgivende Valutaudvalgs Magtomraade ikke udvides til ogsaa at omfatte selve Fordelingen af Valutaen til Per og Povl, kan det vel ikke gøre nogen større Skade; virkelig Gavn og Glæde tror jeg egentligt ikke, man faar af denne Bestemmelse, men den er jo meget ønsket fra forskellige Sider, særlig af Fiskerne. Det ærede Medlem af det andet Ting Hr. Landstingsmand M. C. Jensen har særligt ønsket en saadan Bestemmelse, og jeg forstaar godt, at de danske Fiskere, saaledes som de er stillet med Hensyn til Afsætning af deres Fisk baade i Tyskland og England, ønsker at komme i Betragtning, og det har Ministeren taget Hensyn til. Dette raadgivende Nævn nedsætter et Forretningsudvalg paa 5 Medlemmer, som altsaa skal have nøjere Adgang til at samtale og raadslaa med Ledelsen af Valutakontoret. Og, som sagt, naar man holder sig dertil og kun drøfter Mulighederne for nye Markeder og det gavnlige i, at visse bestemte Varer hentes fra eet Land og ikke fra et andet Land, saa vil denne Bestemmelse maaske kunne blive til Fordel, selv om dens Værdi er omtvistelig.